

[Finansministeren.]

var nu en Gang saadan indrettet, at Halvdelen af Danmarks Befolkning havde Pristallet 100 og Halvdelen 200. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem betragter det som noget, der er givet, ligesom man i Matematikken regner med visse bestemte Størrelser, man ikke skal bevise, for det ærede Medlem gjorde ikke noget som helst Forsøg paa at bevise, at der eksisterer saadanne Pristal, der deler Befolkningen i to Klasser, og det lader sig heller ikke gøre.

Jeg skal ikke indvende noget imod det ærede Medlems Synspunkt om, at der er to Pristal. Der er i Virkeligheden mange flere. Der er naturligvis i Virkeligheden lige saa mange Pristal, som der er Varer, og som man overhovedet kan regne ud, eftersom de forskellige Varer bevæger sig. Det er klart, at i en Tid som denne, hvor der er stærk Bevægelse i alle økonomiske Forhold, bevæger alle Varepriser sig ikke ens, og derved fremkommer der en Mængde forskellige Pristal. Men at reducere det til to Pristal, som deler Befolkningen i to Klasser, i to lige store Grupper, tror jeg, det ærede Medlem sagde, og som har en Forskel paa 100 Points, turde dog være en noget for let Maade at behandle hele dette Spørgsmaal paa.

Vi har et Pristal, som det ærede Medlem maaske kender, Detailpristallet, det ligger for Tiden paa 159 efter Opgørelsen for Januar Maaned. Dette Pristal beskæftiger sig med det Forbrug, som der normalt regnes at være i en Arbejderfamilie. Nu vil antagelig dette Forbrug ikke adskille sig saa forfærdelig meget fra det, der er i en Smaakaarsfamilie paa Landet, selv om det ikke er en egentlig Arbejderfamilie. Dette Pristal virker ganske ens. Hvis en Smaabrunder paa Landet — en Gaardmand har maaske et noget andet Forbrug, hvis han har Raad til det — bruger til sin Families Underhold de samme Ting, som der her er regnet med for en Arbejder i Byen, er Pristallet for Smaabrunderen ganske det samme, der er ingen Forskel. Nu vil han rimeligvis have et lavere Pristal for sit Forbrug, fordi han vil have en Del Varer billigere end Arbejderen, idet han faar dem fra sin egen Bedrift. Jeg skal ikke sige, om det er en særlig Fordel, men det er noget, man ved, at saadan er det. Men hvis der altsaa er nogen Forskel, det er det, jeg vil have slaaet fast, hvis der er nogen Forskel paa Pristallet for Arbejderen og denne Landbruger, hvis Kaar nogenlunde økonomisk kan ligestilles med en Arbejders, er det den, at Landbrugerens har et bedre Pristal, fordi hans Udgifter ikke be-

høver at være saa store for at tilfredsstille det samme Behov.

Saaledes er det altsaa, hvis vi taler om det Pristal, som vedrører Familiens Behov. Det kan godt være, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal nu vil sige: Det interesserer ikke mig, jeg ser anderledes stort paa Tingene, end at jeg regner med Pristal, som vedrører, hvad Familien skal leve af. Men det interesserer mig, og jeg tror i Virkeligheden, det interesserer alle de Mennesker, der taler om økonomiske Forhold, og maa interessere dem. Det, det drejer sig om i al Samfundsøkonomi, er i Virkeligheden: hvorledes kan Menneskene tilfredsstille deres Behov? Og saa kan man ikke komme udenom, at man maa regne med, at der for Tiden er et Forbrugspristal i Danmark for en Families Forbrug paa 159. Det er ens for alle dem, der har det Forbrug.

Hvis det ærede Medlem, hvad det ærede Medlem synes at gøre af og til, naar han taler om Pristallene, derimod tænker paa de Artikler, som Landbrugerne køber, og som ligger udenfor Grundlaget for dette Forbrugerpristal — det ærede Medlem maa tilgive mig, at jeg gaar systematisk til Værks og analyserer, hvad Pristal virkelig er, det glemmer det ærede Medlem —, er det rigtigt nok, at der er forskellige Pristal der, der er mange. Der er noget af det, der indgaar i Landbrugernes Forbrug, som har et højt Pristal; jeg skal nævne saadant noget som Kalk, Cement, Mursten og Glas, de staar til et Pristal i Januar 1931 af 193, og jeg anser det for at være for højt. Men det ærede Medlem vil neppe hævde, at det alene er Landbrugerne, der lider under, at Pristallet for Kalk, Cement, Glas, og hvad dertil hører, er paa 193. Det lider Bybefolkningen ogsaa under, det lider den Arbejder ogsaa under, som faar sin Løn i en By og skal betale Husleje, og hvad der gaar til af den Slags, efter et saadant Pristal.

Der er altsaa heller ikke paa dette Omraade nogen Forskel for Jordbrugerne og de Mennesker, der bor i Byerne. Der er ikke eet Pristal paa 100 og et andet paa 200, de har alle sammen et Pristal paa 193. Der er endvidere et Engrospristal paa 178, det angaar Tekstil og Konfektion. Jeg vil antage, at det ærede Medlem ogsaa vil give mig Ret i, at det ogsaa er et fælles Pristal, det angaar baade Arbejderne i Byen og Husmændene og Gaardmændene og Godsejerne paa Landet. Det kan godt være, at Godsejerne maaske har et noget større Pristal, fordi de maaske køber noget dyrere Varer, saaledes at